

In De Jaren Zestig

Herman van Veen

Weet je wat er rijmt
op aan alles komt een eind
geen idee maar het is iets met verdwijnen
zomaar zonder jou
Mijn hou rijmt niet op trouw
toch hou ik van jou
hoe valt dat nou te rijmen

weet je hoe we vroeger
op een warme zomeravond
vaak met z'n tweeën gingen zwemmen in zee
zelden zag ik later
zoveel schoonheid in het water
als op zo'n avond daar aan zee met z'n twee

blijf nou even staan
doe gewoon en kijk me aan
vreemd dat ik nou niets meer weet te zeggen
alles wat ik voel
is je blik die koud en koel
door me heen kijkt, nee
er valt niets uit te leggen

zoveel dat we deelden
hoeveel duizend beelden zie je
als je je ogen voor een ogenblik sluit
in de jaren zestig was ik amper twintig zie je
kijk achterom
want we gaan achteruit

niemand is volmaakt
zeg je zachtjes terwijl je lacht
om de haast waarmee ik afscheid wil gaan nemen
weggaan deed ik meer
het is niet de eerste keer
dat ik vlucht voor de sleur en de problemen

weet je hoe we vroeger
op een warme zomeravond
vaak met z'n tweeën gingen zwemmen in zee
zelden zag ik later
zoveel schoonheid in het water
als op zo'n avond daar aan zee met z'n twee